

Forfl. t. 2. om Pension f. fhv. Byfoged Seier Malling Emil Holm.

Tiltalte, der den 12te April 1872 blev bestiftet i nævnte Embede, har siden den Tid bestyret dette, indtil han ifølge Justitsministeriets Resolution af 27de December 1880 blev suspenderet fra samme.

Resultaterne af de i Sagen foretagne Undersøgelser i foranførte Henseender ere følgende:

Da Bepværing over at have været Gjenstand for Haandgribeligheder fra Tiltaltes Side gaae igjen i alle Sager, der have været undersøgte af Kommissionen, og Tiltaltes nedenauførte Forhold i Henseende til en Erklæring af Retsvidnerne i hans Jurisdiktion har givet yderligere Anledning hertil, har Undersøgelsen forjaavidt maattet strække sig ud over de enkelte Sager, hvori Klager ere fremkomne. Det maa i saa Henseende, ved hvad der er erkjendt af Tiltalte og iøvrigt oplyst, ansees tilstrækkeligt godtgjort, at Tiltalte jævnlig i de af ham afholdte Forhører, naar han befandt sig overfor Inquisiter, der ikke fulgte behørigt med, eller i deres Opfattelse af hans Spørgsmaal og deres Bepværelse af samme røbede Brangvillighed og Tilbageholdenhed, har for at vække dem til Eftertanke, eller give sin Examination Eftertryk, rustet dem eller knudset og stødt dem med Haanden eller med en Lineal eller Nøgle, som han havde i Haanden, at denne Fremgangsmaade vel i Reglen er anvendt paa lempelig Maade, men at den dog ogsaa ved enkelte Leiligheder — hvor Tiltalte under Paavirkningen af den Iver, hvormed han utvivlsomt har grebet sine Undersøgelser an, ikke har givet fornøden Agt paa, hvad han gjorde, og forjaavidt uforsætligt — er bragt i Anvendelse saaledes, at den i sin Virkning har været ikke saa lidt følelig for Vedkommende.

Derhos er det paa ovenanførte Maade bevist, dels at Tiltalte ved tvende forskjellige Leiligheder, hvor to forskjellige Drengene, hver i 14 Aars Alderen, nægtede sig skyldige i, hvad der paasigtedes dem, og Undersøgelserne ikke førte til noget Resultat, har pryglet dem i Retten for at tilbele dem en efter hans Formening gavnlig korporlig Renselse, dels at han under tvende af ham ledede Undersøgelser mod Tjenestekarl Rasmus Nielsen har behandlet denne paa følgende Maade:

Efter at bemeldte Rasmus Nielsen den 15de Marts 1877 var bleven anholdt som mistænkt for at have Ratten mellem den 13de og 14de forud af sin forhenværende Husbond, Gaardmand af Bøgevej Vilhelm Petersens Stald stjaalet en Hest, men i sin Forklaring til en Politirapport havde nægtet sig skyldig i dette Tyveri, fremstillede han den 16de Marts s. A. i et Forhør for omtalte Værks Politiret, hvori han fastholdt sin til Rapporten afgivne Forklaring. Overbevist om, at Nielsen var skyldig i dette Tyveri og for at fremkalde hans Tilstaaelse heraf saa hurtigt, at der, hvad han saa havde gjort af Hesten, kunde være Udset for Eieren til at faae den tilbage, lod Tiltalte da Nielsen føre ind i et bag Forhørsstuen liggende Værelse, hvor han efter forgjæves at have opfordret ham til at følge Sandheden, med sin venstre Haand greb ham i Brystet, rystede ham og satte ham op mod Væggen og med sin højre Haand slog ham, og under idelige Opfordringer til ham om at tilstaae sin Brøde vedblev at slaae ham, indtil Nielsen erklærede sig villig til at følge Sandheden. Nielsen blev herefter atter fallet for Forhør, hvor han nu tilstod at have stjaalet Hesten, redet paa den til Rjøge og sat den eller ladet den sætte ind i en derværende Stald. Tilstaaelsen viste sig at være rigtig. Hesten, hvis Værdi var 6 à 700 Kr., kom atter sin Eier ihænde, og Nielsen blev for Tyveriet af den ved Virketets Exrætsdom af 30te April 1877 anset efter Straffelovens § 229 Nr. 4 med Forbedringshusarbejde i 1 Aar. I Februar og Marts Maaneder 1880 var Rasmus Nielsen atter arresteret under Virket for Eiendomsindgreb, i hvilke han efter nogen Tids Nægtelse vedgik sig skyldig, og for hvilke han ved Virketets Exrætsdom af 7de April næstefter blev anset efter Straffelovens §§ 248 og 253 med Fængsel paa Band og Brød i 2 Gange 5 Dage. I flere af de i denne Sag afholdte Forhører har Tiltalte — forsætlig paa kraftig Maade — rustet og puffet og stødt Nielsen for Brystet; at dette imidlertid, saaledes som i foranførte Sag, stulde være sket for at afvinge ham en Tilstaaelse er mod Tiltaltes Benægtelse ubevist, hvilket ogsaa gjælder, hvad der paasigtes Tiltalte om at have i disse Forhører søgt paa forskellig Maade at true Nielsen til at tilstaae og om at have ladet Nielsen, medens denne henfald i Varetægtsarrest, vederfares en Behandling, der ikke stemmede med Forskrifterne i Reglerne for Arrestvæsenet i Danmark af 7de Mai 1846.

Den 19de April 1879 udbrød Ild i en Eiendom i Biemose, der tilhørte Rjøbmændene Hans Heinrich Søren Christian Halb og dennes Broder, hvilke her dreve en Handel, som var Sjalial af deres Rjøbmandsforretning i Præsto, og under den i Anledning af denne Brand, der forøvrigt var bleven slukket uden at forarsage større Skade,